

Izhaja vsaki dan
tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
Posamične številke se prodajajo po 3 avš (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Kranju, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu, Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.
Cene oglasov se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke 25 mm); za trgovinske in obrtne oglase po 20 stot.; za oglasnice, zabavne, poslanice, oglase denarnih zavodov po 50 stot.; mala oznanila po 3 stot. beseda, najmanj pa po 10 stot. — Oglase sprejema inšerlatni oddelček uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolnane naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepravilna pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista.
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilnični račun št. 841.632.
TELEFON št. 1157.

S shoda narodno-radikalnega dijaštva v Trstu.

Vseučiliško vprašanje.

(Govori Ciril Premrl.)

Vsa notranja politika v Avstriji se suče v zasmenju šolskega vprašanja. Primeroma malenkostna stvar, kakor je ona slovenskih paralel v Celju, je v stanu stresati leto za letom državne temelje. In kakaj je temu tako? Ker vemo in spoznavamo sedaj bolj nego kdaj prej, da je izobrazba ona moč, ki odločuje v boju za obstanek tako pri posamičniku kakor pri skupini, pri narodu. Le izobrazjen narod more dandanes obraniti svojo narodno individualnost, le tak narod se more meriti v svetovni konkurenci, le kulturno visoko stoječ narod more napredovati v narodnostnem, gospodarskem in socialnem oziru. Izobraziti pa se more narod le, če se mu daje pouka v materinem jeziku. Zato mora biti šola osnovana na podlagi materinega jezika. To vemo dobro mi, to vejo tudi naši narodni nasprotniki. Zato se tako krčevito branijo, dati nam slovenskih šol, zsto se ne ustrašijo n b naga sredstva, naj si bo še tako barbarsko, zato se ne ustrašijo laži in zavijanja, zato gromadijo krivice na krivico, zato so glubi in slepi za vse, ker govorijo nam v prid. Naši nasprotniki vejo, da bi bila zlomljena njih premoč in njih nadvlada v tistem hipu, ko dobimo svoje šole. Zato se nam jih branijo dati.

Kakor nam je umljivo stalše naših nasprotnikov, ravno tako naravno je, da ne moremo tega stalše opravičevati. Ker poznamo važnost šole, jo tudi zahtevamo.

Koliko je slovenski narod v več nego polstoletnem boju dosegel, tega mi skoro ni treba pripovedovati. Predobro je znano, s kako roko se nam deli pravice. Pomanjkljivo ljudsko šolstvo, nobene slovenske srednje šole, brezuspešen boj za slovensko vseučilišče. To je vse!

Govoriti mi je le o zadnjem. Ker pa je ljudska in srednja šola z njim v tesni zvezi, in ker smatram šolstvo sploh za organsko celoto, ki se mora sistematično razvijati in izpopolnjevati, bodi mi dovoljeno izreči tudi o tem par besed. Dokler bo na tisoče in tisoče slovenskih otrok brez slovenske ljudske šole, dokler bo naš 3000 slovenskih srednješolcev brez slovenske gimnazije ali realke, tolko časa bo tudi naš boj

za slovensko univerzo brezuspešen. Deležnost države bi bila, da bi nam oskrbela te zavode, da bi pokazala enkrat smisel za kulturni napredek Jugoslovancev. Ali tega ni država pokazala še nikdar. Kratkovidne avstrijske vlade so med nami podpirale vedno le tuji življenj — najbrž na škodo državi sami — za nas niso imele sreče še nikdar. Kar smo Slovenci sploh dosegli, dosegli smo z lastnim delom in s silo. Če si nismo in dokler si ne izvojimo enakopravnosti v ljudski in v srednji šoli, če ne bomo mogli dovesti vlade in državne uprave do tega, da bi nam ugodila v manjših stvarih, tem manj jo dovedemo v velikih. Kdor dela za slovenske ljudske in srednje šole, ta dela tudi za slovensko vseučilišče. Naša prva zahteva in predpogoj za doseg slovenskega vseučilišča je zboljšanje našega ljudsko in srednješolskega stanja.

S tem seveda še ni rečeno, da nimamo Slovenci pravice do slovenske univerze, ali da je ne potrebujemo! Nasprotno! Čim manj se je dosedaj storilo za nas, s tem večjo pravico smemo zahtevati, da se nam dandanes krivice popravijo; čim dalje se nam kratijo naše pravice, tem bolj potrebujemo zboljšanja.

Reklo bi se vodo nositi v Savo, če bi hotel dades na obširno navajati vse argumente, ki govorijo za slovensko univerzo. Kar je bilo sto in stokrat dokazano, tega mi ni treba vnovič dokazovati. »Vseuč. Zbornik«, ki so ga pred par leti izdelali slovenski visokošolci, govori dovolj jasno. Ravno tako nepotreba, dati lahka in hvaležna naloga bi bila, cvrgavati vse pomisleke, ki jih navajajo proti nam naši nasprotniki.

Pravijo, da nas je premalo, in da bi imela bodoča slovenska univerza premalo slušateljev. Jugoslovancev v tostranski polovici nas je dva milijona, samo slovenskih bogoslovcev, je bilo letos okrog 250, juristov 250, filozofov 202. Akoravno bi jih nekaj študiralo še dalje na tujih univerzah, bi imela slovenska v Ljubljani, ako pomislimo, da bi jo obiskovali tudi Hrvatje in Srbi, vendar 600 slušateljev. Te je za začeti tež dovolj. Saj nima černoziška univerza niti 400 slušateljev. Pravijo, da nimamo sposobnih učnih moči. Res je, danes jih še nimamo za vse stroke, izlasti za modroslovsko fakulteto ne. Kdo pa otežuje, da bi se Slovenec habilitiral na kaki univerzi? Nemoi sami. Dajte nam jamstvo, da dobimo Sloveni univerzo, čim postavimo sposobne učne moči in ne bo nam treba dolgo čakati.

Narod, ki je dal svetu toliko učejakov, tudi tu ne bo v zadregi. Sicer pa bi dobili učne moči tudi od svojih slovenskih sosedov, kakor tudi Nemoi importirajo na svoje univerze profesorje od vseh strani sveta.

Očitajo nam, da nimamo sredstev in meščanskih šol. Kdo je temu kriv? Nemoi in vlada. Kolik hrup navstaja le za par ubogih slovenskih paralel, kako se brani ustanoviti meščanskih šol, vkljub mnogim slovenskim prošnjam, študentski deželni zbor! Spominjam, kako zavlada ustanovitev meščanske šole v Postojni že pet let birokratski vladni aparat itd. (Pride še.)

Dr. A. Tresić Pavičić pred svojimi volilci.

II.

Zadnjič že smo omenili, da je gosp. dr. Tresić del svojega poročila pred svojimi volilci v Hvaru posvetil tudi doseženemu sporazumljenju med Hrvatji in Srbi in zaželeni spravi med temi in Italijani.

Prvočuo smo bili, kakor kaže že naslov tem člankom, namenili govoriti le o tem poslednjem. Nu, vprašan o sporazumljenju med Srbi in Hrvatji je predmet, ki v visoki meri zanima nas vseh, po čem tega so pa bila dotična izvajanja dra. Tresića toli zanimiva, da jih bodo naši čitatelji gotovo čitali z zanimanjem. Zato hočemo podati tu najprej — seveda v glavnih potezih — to, kar je rekel govornik o sporazumljenju med obema bratekima plemenoma jugoslovanskima.

In res: kar je rekel dr. Tresić o tem sporazumljenju in kakor je s radostjo pozdravljal ta zares razveselilji dogodek: to vse je bilo govorjeno iz nica tudi nam. To je — je rekel govornik po vsej pravici — tako znamenit dogodek, da si mu bodo posledice kazale tudi v visoki politiki in bo največje koristi v nedaljni bodočnosti za Srbe in za Hrvatje. Kakor Hrvatje imajo danes tudi Srbi v svojem programu vjednjenje Dalmacije s Hrvatsko. Brez vjednjenja Dalmacije s Hrvatsko bi bilo vsako drugo vjednjenje nemožno. To bi bil prvi korak, a brez prvega koraka ni možen drugi, tretji.

Jako oistro se je obrnil dr. Tresić proti njim, ki dalmatinske poslance proglašajo za izdajce, ker so s Srbi sklenili mir. Do takih klevet jih more dovajati le zaslepljeno strankarstvo, ali pa volja za napravljjanje uslug sovražnikom. Strankarstvo pa je ena najhujih naših ran. Stranka in njeno ime — je rekel dr. Tresić in je s tem izrekel prav isto, kar

smo že rekli mi v tem listu nešteto krat — nista nič bitstvenega, ampak le vnanja oblika političnega in patrijotičnega čutstva. Glavno je: ljubezen do naroda in domovine. Če ta ljubezen gori v srcu, potem je čisti postranska stvar, kake barve je njen plamen. Ljubezen je substanca, a stranka je forma. Substanca se ne menjuje nikdar, forma pa se menjuje povsodi v vsakem pojavu narave po neizgibnih zakonih. Oni strankarji, ki radi sporazumljenja s Srbi proglašajo poslance za izdajce, morda zvesto varujejo vnanjo obliko svoje politike, prazno formo, ali substance, ljubezni ni pod to obliko.

Dalje se je dr. Tresić obrnil proti njim, ki so očitali posebno njemu, da je Bosno in Hercegovino »daroval« Srbam. On sploh neče nikake delitve med Srbi in Hrvatji, ker ve, da je vsaka delitev v politiki nearečna. V Bosni je Srbov in Hrvatov. Neki deli so pripadali v zgodovini Srbem, neki Hrvatom. Danes pa je prebivalstvo tako pomešano, da je sploh težko misliti na delitev. Zgodovina in njene evolucije so v Bosni in Hercegovini pomešale Srbe in Hrvatje. Pa naj se vrši volja prirode: deželi naj pripadati skupno obem. Ni dvoma, da v bodočnosti dozore politično Hrvatsje in Srbi in se ne bodo prepirali o tem, čegava sta Bosna in Hercegovina? Ne bodo delili med seboj teh dežel, ali ne bodo ja delili niti drugi! Kar je srbsko, bo hrvatsko, kar je hrvatsko, bo srbsko.

Po sporazumljenju se Srbi so dalmatinski poslanci storili prvi korak do boljše bodočnosti!

To je bil zaključni vsklik g. dr. Tresića v pasaži njegovega poročila volilem hvarskim, posvečeni sporazumljenju med Srbi in Hrvatji. Do tu smo v soglasju z gospodom dr. om Tresićem. Popolno in trajno sporazumljenje med Hrvatji in Srbi bi bil dogodek tolike važnosti za Hrvatje in za Srbe in za vse Jugoslovane, da je izdajca naši bodočnosti, kdor nasprotuje temu sporazumljenju, pa bodi, da dela to iz »narodnih«, ali pa verskih razlogov.

Potem je dr. Tresić pojasnjeval svoje nazore o mudnosti živendi z Italijani. Ali tu mu ne moremo pritrditi, ako tudi še tako vestno in dobrohotno uvažujemo vso njegovo argumentacijo. Če izvajanja dra. Tresića v Hvaru motrimo v luči njegovih komentarjev, podanih o tem vprašanju v zasebnih razgovorih, o katerih nam sporočajo njegovi pri-

PODLISTEK.

Prokletstvo.

Glavni junak Avgusta Šenoa. — Nadaljeva in dovršil I. R. Tomić.

Prevel M. O.-S.

Hrvoja je slutil, da je dvor poln velikašev, kakor panj čebel, da se pletejo tam spletke med velikaši radi bodočega kralja. Zato tudi ni hotel izasnađi pasti v to vrvež, da ne bo na poti drugim, a drugi ne njemu. Hotel se je odpohiti. Pred veliko odločbo naj se pamet ohladi. Roki naj bosta enobodni in najprej treba od daleč izvedeti mnenje boljarov in velikašev.

Že kum Janković mu je pripovedal na široko, kako je kralj umrl in kako da se je vse naletelo v njegove dvore. Tu da se ljudje mešajo in cepijo; eni da so za Tvrdkovića, drugi za Dabišo, ali odločitev še ni padla, ker da čakajo na glavnih stebrov, kraljevine, njega — Hrvoja namreč — in baaa Ivaniša in mnogih drugih, ki jim dala in bujno spomladno vreme nista še dala priti v daljino Sutjesko.

Najživeje pak pričakujejo tebe, gospod ban, je zavrnil Janković svoje pripovedovanje, pa tudi da bi bili zbrani vse gospoda bosanske, vendar ne bi smeli nič

odločiti za krono brez slavnega mojega kuma brez vojvode Hrvoja Vukovića.

— Ah, Ah! Brez mene? se je nasmehnil Hrvoja, pogladivši brado. Moj dragi kum Pavel me ceni previsoko. Saj bi menda toliko modra bosanska gospoda pogoditi tudi brez mene, na čegavo teme spada krona.

— Ne bi, gospod kum, na dušo mojo, ne bi se upali ta gospoda. Saj jaz sabajam v dvore in na sbore, da čujem, kakov glas gre po svetu.

— Kaj pravi, ta glas? je vprašal vojvoda na vitez brezbržao.

— Ta glas pravi, gospod kum, v vsaki čas in po vseh kotih: Hrvoja naj reče, kdo bodi kralj, a ta bo tudi. Hrvoja je prva glava, prva sablja v Bosni; on še najbolje pogodi pravo srečo.

Hrvoja se je samo malo nasmehnil. V prvi hip mu je ugajalo, da je vse odločitev za krono v njegovi roki, ali skoro se mu je čelo nametnilo zbog druge misli. Hrvoja je imel odločiti. Ali si je govoril v duši, komu naj jo dam, kdo je vreden stati na čelu pobožne kraljevine pod slatim posvečenim vencom. Mari nezakonski Kotromanoviči?! Ha, Ha! Ob, je škriknil, in vendar pripada krona enemu iz te žalostne dvojice, ker zavist in mržnja medsebojno važeta roke onim slavim bošnjakom, ki bi bili vredni nositi krono in ščilo. Tujince pa nočemo; tujince se opira ob tujo moč, a bosanske

gospoda bi postali žtev vladarske muhavosti in maščevanja, istotako kakor so postali naši bratje, Hrvat-ka gospoda pol Šišmanom.

Tako je umoval sam pri sebi gospod vojvoda, prekrizavši roki na hrbtu in bodeči po sebi gori in doli. Bl je skoro pozabil, da stoji pred njim dragi kum Pavel, ki je komaj dihati smel, samo da ne moti vojvode, ki se mu ni zdel človek, ampak neko višje božansko bitje. Hkratu je Hrvoja zasukal in obrnil oko na neprimičnega si kuma.

— Ali vidiš, Pavle moj, se je spustil vojvoda v krohoten smeh, kako mi je glava znešana. Skoro bi bil pozabi, da sem v Travrenici, v domu svojega dragoga prijatelja in kuma Pavla Jankovića, tako sem se bil zgloobil, v razne misli. Daj, reci, dragi kume, o čem sva govorila?

— Ma, s je začudil Pavel, bilo je govora med nama o bodočem bosanskem kralju, kako se velikaši cepijo in kako narod noče brez tebe izbirati kralja.

— Eh, to je samo beseda, je mahnil Hrvoja z roko.

— Ej, dragi gospod kum, bilo je tu tudi povsem drugačnih besed za-te, in so kričali na ves glas. Vse sem dobro čul, ko sem obhajal med gospodo, ki niso niti slutili, da mi je slavni junak, vojvoda Hrvoja kum!

— Pa da čujem, kume Pavel kaj so ta gospoda kričali o meni na ves glas!

— Bilo jih je zbranih kakih trideset, štirideset, samih močnejih plemičev, ki jim gre glas v polnem zboru kraljevine. Nekateri njih je rodil ta okolš, nekateri imajo svoje gradove pri Sanj, drugi kopet pri Cetini. Torej sami ljudje iz raznih krajev naše dežele. Stojčji ob strani v dvoriščih kraljevstega dvora mahali so z glavami in in rokami, kričaje o tem na ves glas. In ko je večrat tvoje ime, gospod kum, dospelo do mojega ušesa, približal sem se neopaženo k grudi, da čujem, kaj se govori o mojem slavnem kumu. Eh, da si čul! Govorili so, koga da je izvoliti kraljem. Kakor sem ti rekel. Najprej so se eni razgraval za Tvrdkovega sinu drugi za Dabišo, pa se je govorilo in kričalo, da bi oglušil. Tedaj se je pojavil v kolu velik gorjan, bradata grča, planinski plemič najstarejšega kova, sedeč po medvedovi obliki in po širokem psu od posvetlene kotlovinie — pojavil se, pravim, ta stara brada, razmaknil silna lakta, udaril s trdno dlanjo po široki sablji, ter je zagrmel med pravdarje tako-le: Vsak cigan svojo kobilo hvali. Vi tu pravite, da ga ni boljšega za kralja od Tvrdkovića, ta da naz izveleže, iz blata. Vi drugi pa: Dabiša, Dabiša, Dabiša! To je človek, ta je mož našega upanja in zaupanja, ta satakne vsakomur sa kapo pero zlatom okovano.

(Pride še.)

jetelji, se čutimo marveč iztane na najodločnejši odpor.

O tem prihodajšč.

Nemška šola v Rigi na Ruskem.

Društvo »Allgemeine deutsche Schulverein« v Berlinu, ki velik del svojega delovanja in svojih denarnih sredstev posveča vsenemški propagandi v Avstriji, hoče sedaj ustanoviti nemško šolo v Rigi na Ruskem. V — pretvezo so seveda »iskrene prošnje« dole iz Rige.

Da vidimo, da-li bo tudi ruska vlada tako kratkovidna ali slepa, da bi mirno dopuščala to, da taka agresivna in vojevitna organizacija iz tuje države prenaša svoje nevarno delovanje tudi v meje Rusije?!

Taki so ti Nemci! Kjer-koli se nahaja pet Nemcev, zahtevajo od domačinov skrajno gostoljubnost in toleranco: hočejo imeti svoja društva, svoje šole in popolno svobodo za negovanje in povspenjanje svoje narodne individualnosti. Na povsem dragačno stališče pa se postavljajo tam, kjer so oni, Nemci v večini in imajo moč v rokah. Tam ne poznajo zakonov tolerance, ne pripoznavajo manjšinam nikake pravice in nikake svobode! Isti Nemci, ki zahtevajo popolno svobodo gibanja tudi tam, kjer so le kolonije, priseljenci, fluktuirajoči element, duše v svojih krajih vsaki svobodni dih tudi avtohtonomim staroseljenim manjšinam. Ob vsakem znaku narodnega bitstva, ki jih dajajo take manjšine od sebe, uprizorjajo Nemci proti njim najbrutalnejše gonje. Da imajo n. pr. Nemci v Trstu nešteto nemških šol za svojo kolonijo, to se jim zdi najnaravnejša pravica njihova in ako bi kdo le črnil proti temu, že kriče o nečistemu proganjanju. Ako so se pa Čehi na Dunaju, kjer jih je na stotine, drznili prirediti kako — predpustno veselico v zaprtih lokalih, o, potem pa bi moral Dunaj po koncu, proti — češki strgi! In glasila na Dunaju gospodovalne stranke bruhaajo na uboge dunajske Čeha, katerim se ima Dunaj toli ne izmereno zahvaliti, ker mu oplojujejo gospodarsko življenje, svoj — »krščanski« smrad!

Taki so ti! Od vsega sveta zahtevajo za se tolerance in gostoljubnosti, sami pa je ne dajejo drugim narodom nikjer ter poznajo — kjer jim je le možno — le brutalno silo.

Drobne politične vesti.

Volitve za hrvatski sabor »Novi Srbobran« je priobčil uvoden članek z ozirom na bližnje saborske volitve. List pravi, da se bodo te volitve od strani vlade in vladne stranke vršile pod geslom: v sabor ne sme priti noben pristaš reške resolucije, noben člen hrvatsko-srbske koalicije. Članek pozivlja, naj se nikdo ne plaši pred to parolo ter naj grede vsi pogumno v volilno borbo. Opozarja Srbe, da pada na njih odgovornost za to, kakor bo sestavljen bodoči sabor. Zato treba, da vedo, kaj delajo. In zato naj se vsi složijo za kandidate hrvatsko-srbske opozicije.

Novi japonski poslanik v Petrogradu. Londonska »Tribuna« poroča iz Petrograda, da je japonska vlada imenovala poslanika za Petrograd, ki dospel tjakaj meseca februarja. Po iniciativi japonskega konzula se snuje rusko-japonska banka v svrhu olajševanja trgovskih in industrijskih odnošajev med obema državama.

Domače vesti.

† Mons. Ante Karabaić.

Včeraj dne 21. t. m. ob 3. uri popolu noči je zatisnil tu v Trstu svoje oči v večji sen eden najplemenitejših, najvrednejših mož, posebno pa eden za svoj narod najzaslužnejših svečnikov med sodobni Hrvati v našem Primorju. To je: monsignor Anton Karabaić, kanonik sv. Jeronima v Rimu.

Pokojsnik je bil soustanovitelj in prvi urednik »Naše Sloge«, ti-stega lista, ki je odločilno vplival na razvoj političnega in narodnega življenja med istrskimi Hrvati od svojega začetka, leta 1870, pa do današnjega dne. Delo tega lista je nerazdružljivo spojeno z narodnim prebujenjem in preporodom v Istri. A pokojsnik je postavil temelje temu delu in ostal je vse čas svet zadržan in branitelj

tega glasila: do zadnjega diha svojega in proti — vsakomur. Kakor je bil pokojnik plemenit, blag, ljubezljiv kakor človek nasproti ljudem, tako trden, neomajen in neizprosno bojevač je bil pod zastavo, ki so jo bili razvili istrski duhovniki-rodoljubi njegove dobe. Bolehen, strt na telesu se je pokojni Karabaić do konca svojega življenja vpenjal kakor ponosen in grčav hrast s tisto svojo ljubeznijo do lastnega rodu, ki je bila lastna generaciji dubovnikov iz njegove šole. Danes, ko leži ta vrli mož na mrtvaškem odru, se z ganotjem in pretreseno dušo spominjamo pogostih razgovorov z njim, v katerih je izrekal trpko sodbo o današnji — politiki v škofijah tržaško-koperski in poreško-puljski. In menimo, da le počastimo njegov spomin pred hrvatsko slovenskim svetom, ako povemo, da nas je v vsakem pogovoru vspodbujal, naj vstrajamo pogumno v borbi za prava narodnega jezika v cerkvi, ker njegovo prepričanje, ki je je pokojnik vedno naglašal, je bilo, da delo njih, ki bi hoteli zatreti to pravo, ne bo na korist cerkve.

In sedaj ga ni več. Zatisnili sta se očesi, ki sta z neopisno milino gledali v svet, obmolnila so usta, ki so govorila vsikdar za resnico in pravico, onemel je za vedno mož, ki je vedno govoril proti krivici, pa bil krivičnik kdor-koli otrpnila je roka, ki je stori-la toliko dobrega, nehale je biti plemenito srce, ki je bilo polno žarke ljubezni do so-človeka in do svojega rodu in klonila je glava, ki je obile darove svojega uma posvečala sreči ljubljene domovine.

8 Karabaićem se pogrezne v grob eden najboljših sinov naroda hrvatskega v našem Primorju. Dala in vsepihi življenja pokojni-kovega pa bodo polnili časno stran v zgo-dovini vzdrževanja in prepovedi Slovanstva v naši Istri. Žalost valed smrti tega moža bo gotovo pravo narodno žalovanje po naši Istri.

Kakor je bilo blagoslovljeno njegovo delo za narod svoj, tako bodi blagoslovljen odslej njegov spomin med nami!

Pokojsnik kanonik Karabaić se je rodil dne 29. novembra 1832 v Puntu na otoku Krku od očeta mu Ivana in matere Marije. Imel je dve sestri in 4 brate. Ljudsko šolo je dovršil v Puntu oziroma Krku, 1.—6. gimnazijalni razred je dovršil na Reki, 7.—8. v Zadru pod ravnateljstvom dra. Pulića. V vseh gimnazijalnih razredih je bil odličnik, a v 7. in 8. razredu prvi. Bogoslovje je do-vršil v Gorici (1.—3. leto). 4. leto pa v Trstu pod Legatom. Oče mu je z borinami 300 gl. letne plače izlokal tri sinove. Antona in Ivana v duhovnika, Mateta v drž. urad-nika. Po dovršenih naukih je postal duhovni pomočnik in koralni vikar v Kopru, kjer je ostal eno leto. Iz Kopra je prišel v istem svojstvu v Trst k sv. Antonu staremu. Leta 1867 je zapustil to službo radi bolezni — 4 leta je bruhal kri. Kasneje je bil katehet pri »lovecu« (Revoltella).

Leta 1870 pa ga je obiskal nepo-zabni vladika Dobrila v družbi gori imenovanega dra. Pulića ter ga zaprosil, naj prevzame uredništvo »Naše Sloge«. Karabaić je ugodil tej želji in je uredoval »Našo Slogo« od leta 1871 do 1881. (Za njim pa so bili uredniki: dr. Leginja, dr. Dukić in prof. Mandić). Leta 1883 je postal Karabaić kanonik sv. Jeronima v Rimu po smrti ravnatelja dra. Pulića. Po dveh letih se je povrnil v Trst radi bolezni, kjer je bil do svoje smrti katehet in nadornik v »Albertinum«.

V zaključek naj pripomnimo še, da je izlokal več svojih sorodnikov, da je bil radodaren pomočnik svoji rodbini in si-ro-makom.

Pogreb bo v sredo ob 9½ uri predpoludne iz ulice Pe-tronio št. 10.

Dogodki v Riemanjih. Iz Riemanj nam pišejo: Kakor je bilo že omenjeno v »Edinosti« smo slavili dne 18. t. m. pri nas žalostno tretjeletnico. Rešenega dne so minola tri leta, odkar imamo pri nas nekako izjemno stanje. A to edino zato, ker nečemo odnehati od svojega prava in se hočemo boriti za nje do skrajnosti. Ob tej priliki nam je došlo izrazov simpatij od raznih strani Trsta in ostalega Primorja. Posebno mil nam je pozdrav, došel nam s Dunaja te le vabine:

»Ob tretjeletnici Vašega neustrašnega boja za svobodo vesti, Vam israščamo obdu-dovanje na jeklenosti, s katero nasledujete

svoje vzore. Ne zabite, da je vaša najsvetejša pravica govoriti s svojim Bo-gom v svojem jeziku. Zdrav-stujte vrli župan in zavedaj Riemanjci!

Dunajski narodno-radikalni dijaki.

Iskreno zahvalo izrekamo iz globine srce vrlim slovenskim akademikom na tem tolažilnem in vspodbujevalnem izrazu simpa-tije. Verujemo naj nam, da je ta njihov pozdrav uprav oživalno deloval na srca naših vaščanov. Ob enem jim objublamo, da se njih želja, izražena v brzojavki izpolni: Vstrajati hočemo v tem boju, da si izvoju-jemo — mir. Takov mir namreč, ki ne bo pomenjal mrtvile, ampak življenje, kakor si ga želi prava slovenska duša. Hvala še enkrat!

Potrjen zakon. Cesar je z dnem 14. t. m. potrdil zakon, ki ga je sklenil deželni zbor goriški glede uravnave pravnih razmer učiteljskega osebja meščanskih in javnih ljudskih šol in pokritja potrebnih šolskega fonda.

Razpisana služba. Na c. kr. okrajnem sodišču v Sežani je razpisana služba kanceli-ata v XI. činovnem razredu.

Štrajk v Trbovljah. V Trbovljah je včeraj pričel splošen štrajk. Štrajka 2600 de-lavcev.

Razveljavljena volitev župana. — V Jesenicah je okrajno glavarstvo razveljavilo volitev župana kakor nezakonito izvršeno. Volilni posl. so poverjeni komisarju Schit-niku.

Slovenskim trgovcem. Prejeli smo: Zadnjič sem se bil pošteno vrezal, ko sem v neki noči trdil, da se v Trstu prodajajo nemško-slovenski vozni listi. Kakor sem se pozneje prepričal, sem jaz svoječasnno res ra-bil nemško-slovenske vozne liste, a sem jih vdobival od zunaj — kar sem bil po mno-gih letih pozabil. Da poravnam svojo zmotu, sem storil v sporazumljaju z nekaterimi na-šimi trgovci vse potrebno, da se tržišče na-rodne trgovce preskrbi z nemško-slovenskimi vozni listi za pošiljave po železnici. Da ne sja vjam vsem našincem, da je g. Stanič, tobakarnar v ulici Mo-lin piccolo, oskrbel »Vozne liste« in »Brzovozne liste« ter da more postreči z vsakim številom. Pričakovati je od naših trgovcev, obrtnikov in drugega meščanstva, da bodo od sedaj naprej rabili edino le nem-ško slovenske vozne liste.

Izjemni imenovan tobakarno, nima nobena tržaška tobakarna slovensko-nemških vozni listov za odpošiljanje blaga po želez-nicah. Ker je gospod Stanič nabavil prvi te tiskovine, je dolžnost nas vseh, da ga pod-piramo. Brejski.

Javna zahvala. Slavni odbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu je blagovolil oskrbeti 80 ubogih otrok tuk. deške šole z obuvalom, za kar se mu podpisano vodstvo tem potem srčno zahva-ljuje v imenu obdarovanih otrok.

Obenem se zahvaljuje neznanemu dobrotniku, ki je daroval suknjo in g. A. Štularju, krojaču, ki je napravil zimsko suknjo iz tega blaga nekemu ubožnemu otroku brezplačno.

Bog povrni blagim dobrotnikom! Vodstvo deške ljudske šole družbe sv. Cirila in Metodija pri sv. Jakobu v Trstu.

A. Širok, voditelj. Iz Batuj pri Črničah nam pišejo: Le-tos je dobiti izvrstnega vipavskega vina po zmernih cenah. Kupcem, ki žale obrniti se v naše kraje, gre drage volje na roko naše »Vinarske in sadjarske društvo«.

V Opatiji je bilo od dne 1. septembra 1905, do izključno 18. januarja 1906. 7711 oseb. Od 12. januarja 1906. pa do vstetega 18. januarja je prišlo 296 oseb. Dne 18. januarja je bilo navzočih 1043 oseb.

Vlom in tatvina v Riemanjih. V noči med soboto in nedeljo, in sicer popol-noči je bil izvršen v Riemanjih drzen vlom srušen s tatvino. Dosedaj nesnani lopovi so vlomili v urad tamošnje »Posojilnice in hranilnice«.

Tatovi so plesali čez zid na dvo-rišču in od tu skoki okno v hišo.

S svojim tatinskim orodjem so se lotili blagajne — Wertheimerice. Skušali so pro-dreti v blagajno na ta način, da bi prevr-tali isto od strani, kakor kažejo vidna zna-menja. Ker se jim pa menda to ni posrečilo skušali so prevrtati blagajno od zgoraj. In to se jim je res posrečilo. Odneli so 267 kron v gotovini oziroma v kolkih. O tatovih ni,

kakor rečeno, dosedaj še nobene sledi. Stvz. je vaški župan nemudoma prijavil orož-nikom.

Sneg in zima. V noči od petka na so-boto je po Gorenjskem in Notranjskem za-padlo do pol metra snega.

Lep zabaven večer je bil minolo ne-deljo v »Konsumnem društvu« v Rojauu. Na eni strani nas je divilo pevsko društvo »Kolo«, ki je po svojih vajah priredilo izlet v Rojau, na drugi pa tamošnje pevsko dru-štvo »Zarja«, vmes pa so udarjali izborci iz pridno hrvatski tamburaši v narodni noši. Občinstva je bilo natlačeno — bil je res lep večer za ljubitelje naše pesmi!

Velevažna kirurškična operacija v tr-žaški mestni bolnišnici. Predvčerajšnjim popoldne, okolu 4. ure in pol je bil blizu pomola sv. Karola nastal pretep mej dvema italijanskima delavcema. Konec tega pretepa je bil, da je bil eden njiju zabol drugega z nožem v prsi. Zabodeni — 32-letni Cesar Cavuli, doma iz Imole v Italiji — je bil takoj prenešen na pomožno postajo društva »Igea«, a od tam pa nemudoma v bolnišnico. V bolnišnici je slabim glasom povedal, da ga je ranil neki Gentlini, kateremu je imel dati nekaj denarja, ki mu ga je bil ozi upal na igri.

No, takoj za tem ga je pa preiskal službujoči zdravnik dr. Avieni, ki je, videč, da je nesrečnej jako težko in nevarno ranjen, dal nemudoma pozvati dra. Dolcettija. Pri-šedši k ranjencu, je dr. Dolcetti takoj kon-statoval, da je nesrečnej ranjen v srce. D-govorno z dr. Avijenijem je torej dr. Dol-cetti sklenil, da poskusi drzno, v Trstu še nikdar, a na vsem svetu le v zadnjem času parkrat izvršeno operacijo: šivanje srca.

Zdravniku sta ranjenca odprla prsi in iz istih vzela srce. To je imelo precejšnjo rano, iz katere je obilno tekla kri. Zdravniku sta rano sešla s tremi šivi in potem srce polo-žila nazaj na svoje mesto. Mej to operacijo je bil ranjenec popolnoma kakor mrtev: ni dihal in žila mu ni utripala več. Položivši mu nazaj srce, mu je je zdravnik ne-mudoma energično masiral in isto je začelo v kratkem močnejše in močnejše utripati: kri je zopet pričela polagoma svoj tok, žila je zopet začela vtirati in ranjenec je pola-goma pričel dihati: življenje — ki je bilo že izginalo — se je zopet povrnilo vanj. Stanje ranjenčeve je postajalo vedno povoljnije.

Kakor se vidi, se je ta operacija sijajno posrečila, kajti Cavuli je še živ. To je jako važna kirurškična operacija in le čestitati treba dru. Dolcettiju, ki jo je izvršil, in dru. Avijeniju, ki mu je pri isti pomagal.

Blagajno, o kateri smo poročali včeraj, da so jo neznan tatovi ukradli in odnesli iz žganjane g. Koštantina Zafopulo, ono bla-gajno so redarji še predvčerajšnjem predpo-ludne ob 11. uri našli v nekem jarku ob novi openski cesti. Seveda je bila blagajna že prazna.

Požar. Včeraj popoldne, kmalu po 1. uri, je navstal požar v II. nadstropju skla-dišča št. 22 v prosti luki. V prostoru, v katerem je bil navstal požar, se je nahajalo kakih 1400 svežajev jute. Pozvani so bili takoj gasilci, ki so prišli nemudoma gasit se štirimi gasilnimi vozovi. Ogenj je pretil tudi v prvem nadstropju nahajajočemu se skladi-šču kave trvdke F. Parisi. Vendar so pa gasilci po trudopolnem delu omejili in sled-njič, okolu 5. ure zvečer tudi pogasili požar. Od onih 1400 svežajev jute se pa ni rešil ni eden, kajti kar jih ni upelnil ogenj, jih je pa pokvarila voda. Splošna škoda ni bila še cenjena. K požaru je bil prišel tudi novi redarstveni ravnatelj, g. Manussi pl. Monte-sole.

»Škrata« je naša 3. letošnja številka z mnogo krasnimi izvirnimi podobami in raz-novrstnim čitvom, med temi »Razmišljanje riemanjskega latinskega župeupravitelja na Silvestrov večer«. — »Škrata« se dobiva v tobakarnah po 10 stotink.

Koledar in vreme. Danes: Zaroka bl. dev. Marije; Vrat slav; Voljica. — Jutri: Timotej, škof in mučenec; Či aslav; Milislava. — Tempera-tura včeraj: ob 2. uri popoldne +4° Celsius. — Vreme včeraj: oblačno, veter.

Društvene vesti in zabave.

»Legijonarji«, ki se vprisore prihod-njo nedeljo, dne 28. t. m. obetajo biti ena najboljših predstav, kar jih je priredilo naše »Dramatično društvo«. Gostovala boata g. Verovšek v ulogi »Ježa«, g. Nučič pa v ulogi »Ferdinand«.

Tržaška podružnica kreditnega zu-vođa je kupila hišo Duma na Novem trgu,

da jo poruši in na tamošnjem mestu zgrad
novo palačo. S podiranjem se prične dne 24.
avgusta.

Gospodarsko.

Jadranska banka v Trstu v zvezi z vpra-
šanjem slovenskih izseljencev.

Skoro vsa trgovina in promet juž-
noslovenskih pokrajin imata kakor svoje na-
ravno središče tržiški trg. Vred tega so
veliki gospodarski interesi vseh naših pokra-
jin, ki se usreščujejo v tem svetovnem
pristanišču. Zato jih pa mi nikakor ne smemo
zanemariti, ker vsaki napredek našega na-
roda je v prvi vrsti odvisen od njih.

Da so ti interesi neprecenljive važnosti
za naš narodni procvet, dokazuje dejstvo, s
kolikim zanimanjem so v jugoslovenskih de-
ležah vsprejeli vest o ustanovitvi »Jadranske
banke v Trstu«. Ista je sedaj nabrala svoj
kapital samo od naših ljudi in naših zavo-
dov. Na čelo so jej postavili samo naši
ljudje. Tem je pa zopet na srečo edino korist,
napredek in gospodarski razvoj našega na-
roda. In v resnici: naš narod je v prvi hip
stavil vse svoje zaupanje v to banko. To
zaupanje se pa najlepše in najjasneje zrceli v
tem, da je imela Jadranska banka v prvih
dveh mesecih svojega poslovanja skoraj 20
milijonov kron prometa. Ni dvomiti, da bo
moral v kratkem podvojiti svoj kapital.

V zvezi s to svojo delavnostjo v korist
našega naroda, je »Jadranska banka« obr-
nila svojo pozornost tudi izseljencem iz naših
dežel v prekmorske kraje (Ameriko, Afriko,
Avstralijo, Novo Zelandijo), na ljudi, ki od-
hajajo v daljni svet, da delajo in se trudijo
ter svoj prihranjeni denar odpošiljajo svojim
rodbinam. Znano je, žalostno, da denar, ki
ga ti naši ljudje skupavajo nekim denarnim
in tudi drugim zavodom, mnogokrat ne pri-
haja naravnost v domovino, marveč preko
ljudi in posredovalcev, ki nas ne poznajo.
In tako se dogaja, da se zopet vrtča našaj
tjaki, odkoder je prišel, mesto da bi ga
izročili onemu, komur je bil namenjen.

»Jadranska banka« v Trstu nametava
nato osnovati zvezo z večimi središči v
Ameriki in drugod, da bodo naši ljudje za-
mogli lažje, po ceni in z gotovostjo po-
šiljati svoj denar v domovino. S tem se bodo
naši ljudje izognili nevarnosti, ki so jej bili
zastavljeni dosej. Nadejamo se torej, da
bo naš narod umel to svrhu. A nadejamo se
tudi, da pojdejo tej dobri svrbi na roko vsi
uplivneji sinovi naših dežel, živeti v Ame-
riki in v drugih prekomorskih deželah in
da bodo oni naše tamošnje rojake opozarjali
na ta središča, da bodo isti svoj prihranjeni
denar pošiljali preko »Jadranske banke« v
Trstu na mesta, ki jih bodo označali, ali da
bi ta prihranjeni denar na njihovo zahtevo
ostajal v depozitih pri »Jadranski banki« in
na svobodno razpolaganje pošiljatelja.

Deklar se ta organizacija, za katero je
treba mnogo časa in velikega stroška, izvede,
naj naši ljudje o pošiljanju denarja preko
drugih donarnih zavodov vedno izjavljajo in
označajo, da se njihov denar mora odposlati
na »Jadransko banko« v Trst. Ista bo po
prijetem navodilu hitro in točno odpošiljala
denar na označena mesta.

Po »Trif. Lloyd«.

Kakor se vidi torej, deluje banka že
zelo na vse strani, kar je menda dalo po-
voda vesti v listu »Die Zeit«, ki so jo po-
senili tudi drugi listi, da namreč namerava
»Jadranska banka« povišati osnovno glavni-
co na tri milijone ter istodobno ustanoviti fili-
jale na Dunaju. Ker se nam je čudno
zdelo, da izven tržiški listi vedo stvari o tej
banki, ki jih mi v Trstu nismo doznali, smo
se informirali na kompetentnem mestu ter
smo izvedeli, da se do sedaj še ni
»Jadranska banka« povišala o povišanju
osnovne glavni-
ce, še manj pa o
ustanovitvi kakor-
koli si bodi »fili-
jale«. »Jad-
ranska banka« ima
sedaj z lokalno or-
ganizacijo toliko
posla, da pač ne
utegne misliti
na sedaj na fili-
jale. Izlasti jej
bo dajala malo
posla dostojas
ureditv prostorov
v novi, te dni
nakupljeni hiši.
Prepričani smo
pa, da že pride
čas, ko bo morala
»Jadran-
ska banka« misliti
na eno in drugo,
toda vse se mora
razvijati postopno
in brez pre-
naglenja.

Za organizacijo naših obrtnikov

Kakor smo že javili je začel izhajati v
Ljubljani list pod imenom »Slovenski obrt-
nik«, gasil »Defelne zveze kranjskih obrt-
nih združenj. V drugi svoji številki prinaša

članek pod naslovom »Namen in pomen na-
šega lista«. Iz tega članka podajamo našim
čitateljem te-le izvadek:

»Slovenski obrtnik« je sicer glasilo zveze
kranjskih obrtnih združenj, toda s tem ni re-
čeno, da bo delal le za organizacijo kranj-
skih obrtnikov ter da je bo zanimal le za
rešitve imenovanih. Nikakor! Njegov namen
je zastopati splošne koristi vseh slovenskih
obrnitkov delati bodisi v tej ali oni deželi.
Nekdo je moral začetki s tem delom in le
hvalevredno je, da se je odboru zveze kranj-
skih obrtnih združenj kakor v največji or-
ganizaciji slovenskih obrtnikov sprčila ta
misel.

Naše stremiljenje gre dalje! »Slovenski
obrnitk« bo pripravljati pot do splošnega
združenja slovenskih obrtnikov: naša misel
je, da se časoma ustanovi splošno slovensko
društvo, v katerem bodo združeni obrtniki
vseh slovenskih pokrajin. Z listom bomo
vzgojili slovenske obrtnike za to misel in
ako to dosežemo, bo veliko storjenega. Tako
društvo bo imelo veliko moč, njegov glas bo
kaj zalegal pri odločitvah in faktojih. Zato
vabimo tudi izvenkranjske slovenske obrtnike,
da pridajo čitati naš list, da ga razširjajo pri
stanovskih tovariših in mu pridobivajo na-
ročajnikov. List naj bo ponos in ljubljeno dete
vseh slovenskih obrtnikov, ki bodo po njem
dosegli mogočno organizacijo. Nihče se ne
more izgovarjati, da list ne zastopa njegovega
mišljenja, kajti list bo zastopal edino le
mišljenje vsakega slovenskega obrtnika, za-
stopal bo splošne slovenske obrtniške in-
terese!

Razne vesti.

Japonski ponos. Znano je, da vlada v
nekaterih severnih pokrajinah Japonske glad.
V združenih državah severne Amerike so
prišli nabirati milodare za stradalajoče Ja-
ponce. Kakor pa javljajo sedaj iz Washing-
tona, je japonska vlada brzojavila svojemu
tamošnjemu diplomatskemu zastopniku, da
omenjenih milodarov ne bi mogla vpre-
jeti.

Ameriška dobrodelnost. V minoletem letu
so bogataši ameriških Zveznih držav dali v
dobrodelne svrhe 104.586.452 milijonov do-
larjev, leta 1904 pa »le« 46.296.980 dolar-
jev. Največ je daroval milijonar Mr. Car-
negie, namreč 19.958.780 dolarjev, za njim
prihaja John D. Rockefeller, ki je daroval
za razne ustanove 11.620.000 dolarjev.

Stoletnica »švicarske garde«. Te dni
slavijo v Vatikanu štiristoletnico, odkar ob-
stoja papeževa »švicarska garda«. Miso lo ne-
deljo je papež v konzistorijalni dvorani da-
roval av. mašo, katere so se vdeležili povelj-
nik garde, častniki, in moštvo, kar ga ni bilo
v službi. Ob 10. uri je bila v nemškem Campo-
santo svečana služba božja s cerkvenim go-
vorom. — Švicarsko gardo je ustanovil pa-
pež Julij II. leta 1506.

Brzojavne vesti.

Maloruska deputacija pri cesarju.

DUNAJ 22. Cesar je vprejel maloru-
sko deputacijo, sestojčo iz metropolita Szep-
tiekega, dveh škof v in dveh maloruskih po-
slancev, ki je prišla k cesarju v stvari vo-
lilne reforme v Galiciji.

Dr. Unger.

DUNAJ 22. Na današnji splošni avdi-
jenci je bil med drugimi vprejet tudi pred-
sednik državnega sodišča dr. Josip Unger.

Ogrska kriza.

DUNAJ 22. »Kor. Wilhelm« poroča:
Ministerski predsednik baron Fejervary se je
včeraj popoldne povračil v Budimpešto.

BUDIMPEŠTA 22. Ogr. biro poroča:
Ministerski predsednik baron Fejervary se
poda popoldne na Dunaj. To potovanje mi-
nistrskega predsednika je v zvezi s najnuj-
nejšimi odredbami, ki jih je treba ukreniti zbog
trgovinskih pogodb.

BUDIMPEŠTA 22. (Ogr. kor. biro).
Predsednik neodvisne stranke Fran Zsolt je
za dan 26. t. m. sklical konferenco parla-
mentarnih strank, ki naj se posvetujejo o
akeji glade podpore rodbin nadomestnih re-
servistov. Predsednik liberalne stranke je od-
govoril, da se njegova stranka ne vdeleži
konference.

Preosnova črnogorske vojske.

CETINJE 22. Izvedena nova preosnova
črnogorske vojske je bila objavljena včeraj v
uradnem listu. Osnovanih je 11 pehotnih
brigad.

Naslednik Richthofena.

BEROLIN 22. »Nordd. Allg. Zeitung«
poroča, da utegne postati naslednik barona

Richthofena kakor državni tajnik vnajjih
stvari pruski odposlanec v Hamburgu pl.
Tschirsky in Bögendorff.

Brezklični brzojav.

CETINJE 22. V Podgorici je uveden
brezključni brzojav po sistemu Marconi.

Cesar — imejitelj španskega pešpolka.

MADRID 22. Dne 27. t. m. se poda
princa Asturski na Dunaj in v Monakovo. To
potovanje je v zvezi z imenovanjem cesarja
Fran Josipa imejteljem polka Leon in princa-
vladarja bavarskega imejteljem 5. topniškega
polka. Prine izroči med drugim cesarju Fran
Josipu album s podobami poveljnika in čast-
nikov polka Leon.

Parlamentarne volitve na Angleškem.

LONDON 22. Členi neodvisne delavske
stranke so sklenili osnovati posebno skupino
ter se izogibati vsaki identifikaciji s katero-
koli smerjo liberalcev ali pa konservat-
ivcev.

Maroška konferenca.

ALGESIRAS 22. (Agence Havas). Kon-
ferenca se je sestala danes ob 10. uri pred-
poludne in ja ob 1. uri popoldne še zbor-
ovala.

Pogajanja o trgovinski pogodbi med Av-
strijo in Srbijo prekinjena.

BELIGRAD 22. (Iz uradnega srbskega
vira). Vlada je prejela z Dunaja poročilo, da
so pogajanja o trgovinski pogodbi z Avstro-
Ogriško prekinjena. Vred tega odpokliče
srbska vlada še danes svoje odposlance na
Dunaju.

Eksplodizja na brazilijanskem parniku.

300 oseb ubitih.

PARIZ 22. »Agence Havas« poroča iz
Rio de Janeiro: Na krovu brazilijanskega
križarja »Aquidabana« se je dogodila v mi-
noli noči v nekem malem pristanišču južno
od Rio de Janeiro eksplozija. Ladija se je
potopila. Govori se, da je nad 300 oseb iz-
gubilo življenje; le en častnik se je zamogel
rešiti.

Dogodki na Ruskem.

LIBAVA 22. (Petr. brz. ag.) Kakor se
govori, je bilo od vojaega sodišča, stativlje-
nega za Kurlandijo, radi požigovanja in rop-
nja približno 250 oseb ob ojeanih na smrt in
ustreljenih.

ODESA 22. Na stolno cerkev je bil iz-
vršen atentat z bombo. Cerkev je poškod-
vana. Storiteli so zbežali.

PETROGRAD 22. Vladni list je pri-
občil poročilo tanih laboratorijev in delav-
nic za prirejanja bomb, o materijalu, bom-
bah in orožju vsake vrste, ki so jih oblastnje
našle od meseca decembra naprej. Iz tega je
pozneti, kako velike da so bile revolucije-

narne priprave. Vsega skup so oblastnje od-
krile: 8 laboratorijev in delavnic za bombe,
258 izgotovljenih oziroma neaplojenih bomb,
okolu 2000 funtov smeduka in nad 4000
funtov dinamita, veliko množico patron, med
temi samo na moskovskem kolodvozu moskov-
sko rjezanske železnice 100.000 komadov, v
Jekaterinoslavu pa dva vagona, naenajst puš-
ke, revolverje in množico resilnega orožja, en top
za signale in v tovarni Prehorov v Moskvi
tri zboljšane angleške puške na stroj.

Vsak dan sveže jajca

kakor tudi prve vrste

štajerske perutnine in divjačine

Karl Kurnar Trst, ul. delle Acque 20

Sprejemamo se vsakovrstna dela in po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

RAFAEL ITALIA

Velikansko skladišče in razstava

pohištva in tapetarij

TRST

ulica Malcanton šte. 1

po zelo nizkih cenah.

Sprejemamo se vsakovrstna dela in po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (solsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemamo se vsakovrstna dela tudi po-
sebnih načrtih.

Ilustrovan centik brezplačno in franko

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa šte. 52. A (lastna hiša).

